

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **L.J., narozen x**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. x,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. x, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 5. 2. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2017, č. j. x (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 11. 10. 2017, č. j. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce ze dne 28. 6. 2017 o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení stavu, a to na základě závěrů posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk (dále jen „OSSZ“) ze dne 13. 9. 2017, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 35 %.

2. Žalobce namítal, že posudek o invaliditě zpracovaný v námitkovém řízení vycházel pouze z některých lékařských zpráv, jiné předložené zprávy lékařů (např. propouštěcí zprávu MUDr. S. z hospitalizace ze dne 10. 6. 2014, zprávu MUDr. S. ze dne 7. 8. 2017) však pominul, v důsledku čehož nemohl být náležitě zjištěn skutkový stav a na základě toho došlo k porušení zákona. Kromě toho bylo jeho rozhodující zdravotní postižení (bipolární afektivní porucha) hodnoceno nedostatečně jako středně těžké postižení podle položky 4c kapitoly V přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ačkoliv toto zdravotní postižení má s ohledem na údaje v lékařské zprávě MUDr. J. ze dne 24. 7. 2017 závažnější dopady na pokles pracovní schopnosti žalobce, takže by mělo být hodnoceno podle položky 4d kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobce taktéž namítá, že v rozporu s ustanovením § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nebylo přihlédnuto k tomu, že trpí souběžně vícero zdravotními postiženími – vedle vážných psychických problémů i problémy s imunitou, páteří a pohybovým aparátem a též zvýšenou obezitou. S imunitou se léčí již od dětství a měl z tohoto důvodu nárok na invalidní důchod prvního stupně. Trpí silnými alergiemi (roztoci, prach, peří, kočky) a jeho stav v průběhu roku kolísá. Z lékařské zprávy MUDr. B. vyplývá, že jeho imunitní systém reaguje velmi opožděně, a stejně tak ani zprávu téže lékařky ze dne 21. 6. 2017 o nepřítomnosti febrilních stavů v posledních dvou měsících nelze vykládat tak, že by se jeho stav snad dlouhodobě stabilizoval. Lékařka jasně uvádí diagnózu reaktivní mononukleózy a reaktivující chlamydiové infekce s indukci autoimunity. Žalobce tedy má za to, že snížení jeho celkové odolnosti a výkonnosti při běžném zatížení je stále značné a omezující. Taktéž psychiatryně MUDr. J. jej s jeho obtížemi ve zprávě ze dne 24. 7. 2017 navrhla na invaliditu druhého stupně. Běžné nejsou ani jeho obtíže s páteří a bolestmi zad, jejichž trvání dokládají lékařské zprávy ze dne 10. 6. 2014, 13. 6. 2016 a 7. 8. 2017.
3. Žalovaná navrhla s přihlédnutím k argumentům žalobce provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 47/2016 Sb. (dále jen „organizační zákon“). Jinak odkázala na svou vázanost posudky posudkových lékařů, kteří se v obou stupních řízení shodli. Žalobu navrhla zamítnout a připomněla, že nelze přihlížet ke zdravotnické dokumentaci vydané po datu vydání napadeného rozhodnutí.
4. K jednání se žalobce nedostavil ze zdravotních důvodů, o odročení jednání však nežádal. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce byl původně uznán invalidním v prvním stupni ode dne 2. 1. 2013 v rámci autoremedury k jeho námitkám, a to z důvodu středně těžké poruchy imunity hodnocené ve středu rozpětí podle položky 1b oddílu A kapitoly III přílohy vyhlášky o posuzování invalidity poklesem pracovní schopnosti o 40 % (původně žalovaná jeho žádost ze dne 23. 4. 2014 zamítla, když hodnotila jen lehké funkční postižení bolestivým syndromem páteře poklesem pracovní schopnosti o 20 %).
6. Dne 28. 6. 2017 byla se žalobcem na OSSZ sepsána žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 13. 9. 2017 dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce trvale poklesla o 35 % v důsledku středně těžkého postižení afektivní poruchou podle položky 4c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Takto stanovenou míru podle ustanovení § 3

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity již dále posudková lékařka neupravovala. Posudková lékařka přitom poukazovala na rozdíl mezi údaji v propouštěcí zprávě z psychiatrické hospitalizace v období od 6. 10. do 7. 11. 2016 poukazující na nepřítomnost známek deprese nebo úzkosti a ambulantní psychiatrickou zprávou z července 2017 hovořící o neuspokojivém stavu zhoršující se deprese a k ozřejmění obtíží navrhla ošetřujícímu lékaři žalobce doplnit psychologické vyšetření. S odkazem na závěr posudku lékařky OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 11. 10. 2017, jímž žádost o zvýšení invalidního důchodu zamítla s ohledem na závěr posudkové lékařky.

7. Žalobce toto rozhodnutí napadl námitkami, v nichž poukazoval na rozdíl v posudkovém hodnocení oproti posudkům z let 2013 a 2015, ačkoliv se jeho zdravotní stav nijak nezlepšil a žalobce nadále trpí již dříve diagnostikovanými obtížemi. K tomu mu navíc byla nově diagnostikována i bipolární afektivní porucha. Poukazovaného rozporu mezi lékařskou zprávou jeho psychiatryně a zprávy z hospitalizace si je vědom, připisuje jej však jednak nízké kvalitě péče v psychiatrické léčebně v Sadské, kde ho v zásadě jen přemlouvali, že mu nic není, a jednak časovému odstupu obou zpráv. Poukázal na to, že z důvodu těžkého psychického stavu již nevládal vykonávat práci, selhával, a proto na přelomu dubna a května 2017 pracovní činnost ukončil, přičemž s ohledem na úzkosti, vleklé deprese a stranění se lidí není v současnosti schopen soustavné zaměstnání vykonávat ani v menším rozsahu. K námitkám přiložil další lékařské zprávy.
8. Dne 6. 12. 2017 posudková lékařka žalované zpracovala posudek, v němž ve shodě posudkovou lékařkou OSSZ uzavřela, že pracovní schopnost žalobce trvale poklesla o 35 % v důsledku středně těžkého postižení afektivní poruchou podle položky 4c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. K rozporům ve zprávách psychiatrů uvedla, že nedošlo k doplnění psychologického vyšetření. Únavový syndrom nebyl potvrzen v laboratorních nálezech ani v nálezů klinickém, může být způsoben právě depresí. Chronická chlamydiová infekce je stabilizovaná. Imunologické postižení aktuálně neodpovídá žádnému stupni invalidity, neboť objektivní nálezy žádné závažné poruchy invalidity neuvádí. Taktéž bolesti páteře mají povahu lehkého postižení a žalobce neinvalidizují. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 14. 12. 2017, jež žalobce převzal dne 2. 1. 2018, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobcův zdravotní stav nadále odpovídá prvnímu stupni invalidity.
9. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 26. 4. 2018, která na základě dostačující lékařské dokumentace a po rozboru předložených lékařských zpráv včetně v žalobě zmiňované lékařské zprávy MUDr. S. ze dne 7. 8. 2017 uzavřela, že rozhodujícím zdravotním postižením žalobce byla postupně se zhoršující bipolární afektivní porucha s těžkou depresí od července 2017 hodnocená ve smyslu položky 4d kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity poklesem pracovní schopnosti o 60 % s navýšením o dalších 10 procentních bodů vzhledem k dalším zdravotním postižením žalobce (postinfekční únava a nevykonnost, recidivující virózy a chlamydiózy, páteřní obtíže) na konečných 70 %. Datum vzniku invalidity III. stupně pak bylo určeno ke dni odborného psychiatrického vyšetření MUDr. J. dnem 24. 7. 2017. Posudková komise, jejímž členem byla i odborná lékařka z oboru psychiatrie, přitom vyšla

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

z objektivně doložené léčby žalobce pro bipolární afektivní poruchu od července 2016, jeho hospitalizace v Psychiatrické nemocnici Kosmonosy a následného zhoršování zdravotního stavu od jara 2017 s neuspokojivým stavem „na hraně hospitalizace“ doprovázeným sebevražednými myšlenkami, sociální izolací, únavou, vyčerpáním a poruchami spánku, zhoršeným dále ještě rizikovou osobní predispozicí žalobce v podobě snížené schopnosti přizpůsobení, emoční nestability, histriónských rysů a nevyváženosti.

11. S ohledem na uvedené závěry posudku Posudkové komise MPSV v Praze, v nichž neshledal zásadní vady, soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Pokud se tento posudek nezmiňuje o propouštěcí zprávě z psychiatrické hospitalizace žalobce v Kosmonosích od 6. 10. do 17. 11. 2016, jedná se sice o dílčí nedostatek, nicméně ten správnost závěrů posudku nepodlamuje. Jak totiž soud zjistil z této lékařské zprávy založené ve spise OSSZ, i v ní se vedle informace z poslední velké vizity, že byl žalobce objektivně bez známek deprese, obav či napětí, uvádí zcela jednoznačná diagnóza bipolární afektivní poruchy se současnou fází těžké deprese bez psychotických příznaků, stejně jako i doporučená pravidelná medikace mj. antidepresiv (Fluzak) a léků na bipolární poruchu (Lamotrix). Soud tak nemá pochyby o správnosti posudku vypracovaného posudkovou komisí i přes tuto jeho dílčí neúplnost, naopak lze vyslovit pochyby o závěrech posudkových lékařek žalované a OSSZ, které popřely jednoznačné závěry aktuálního psychiatrického vyšetření žalobce MUDr. J. bez dalšího na základě starší zmínky z propouštěcí zprávy, která s ohledem na kontext dalších údajů v této zprávě dle všeho popisovala pouze dílčí dojem z žalobce při jedné z vizit v závěru hospitalizace, a nikoliv celkové hodnocení jeho (dlouhodobě nahlíženého) zdravotního stavu. Posudkové lékařky žalované a OSSZ ostatně ani jakkoliv blíže nevysvětlily, proč by neměly být aktuální údaje MUDr. J. vzaty při posouzení zdravotního stavu žalobce v potaz, resp. proč by měla při tvrzeném rozporu být upřednostněna právě starší zpráva z hospitalizace žalobce. Soud proto vyšel z odborného posouzení Posudkové komise MPSV v Praze, že psychiatrické postižení žalobce zachycené v lékařské zprávě MUDr. J. ze dne 24. 7. 2017 odpovídá těžkému postižení afektivní poruchou, čemuž odpovídá snížení pracovní schopnosti o 60 %. Pokud jde o další navýšení posudkového hodnocení žalobce o 10 procentních bodů s ohledem na jeho souběžná zdravotní postižení, i to plně odpovídá zjištěným zdravotním potížím žalobce, které jej invalidizovaly již předtím, než byla diagnostikována bipolární porucha.
12. Soud proto dospěl ve shodě s podanou žalobou k tomu, že žalovaná nesprávně zjistila skutkový stav, což mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
13. V navazujícím řízení žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlédnout i k posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 26. 4. 2018 a k lékařské zprávě MUDr. J. ze dne 24. 7. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, by náhrada nákladů řízení náležela, žádné významné náklady však žalobci nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. května 2018

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
samosoudce